Рік II. ч. 78. (234) …тниця, 11. квітня 1941. Ціна 30 сот.

КРАКІВСЬКІ ВІСТІ

щоденник, виходить кожного дня, крім неділь і свят

АДМІНІСТРАЦІЯ: Краків, Райхсштрассе 34. Тел. 239-38
РЕДАКЦІЯ: Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81

„Krakauer Nachrichten“ — Tageszeitung.
Administration; Reichsstrasse 34.
Schriftleitung; Orzeszkowagasse 7.

ПЕРЕДПЛАТА в краю і закордоном:
місячно . . . . . . 6 зол.
Курс 1 нім. марки — 2 зол.
5 чеських корон — 1 зол.

Македонія і Тракія зайняті

ЮГОСЛАВІЯ ВІДДІЛЕНА ВІД ГРЕЦІЇ. — ВЕЛИКА АТАКА НА КАВЕНТРІ

БЕРЛІН, 10. IV. — **Головне Командування Німецьких Збройних Сил** подає:

Змоторизовані війська й дивізії піхоти, які стоять під проводом ґенерала-фельдмаршала **Ліштa**, що вийшли з Болгарії, пробилися крізь югославянську кордонну оборонну лінію та, не зважаючи на важкий гірський терен, увійшли на віддаль понад 100 км. до **Скопля** (Ускіб) та одночасно перейшли ріку **Вардар.** Таким чином розділено югославянські війська від грецько-анґлійських. Далі на південь інші частини пробилися крізь озеро **Дойран** на грецький терен. В південній Сербії взяли в полон **понад 20 тисяч** сербів, у тому числі 6 ґенералів. Здобуто велику воєнну добичу, гармати й усякого роду воєнні матеріяли.

На **грецькому фронті** гірські й піхотні дивізії при підтримці спадних літаків і протилетунської артилерії під проводом ґен.-фельдмаршала Ліштa по завзятих боях **проломали т. зв. лінію Метаксаса,** ланцюг новітніх фортифікацій, побудовних продовж багатьох літ серед гір.

В **Киренаїці** відділи німецького африканського корпусу дійшли 7. IV. до **Дерни.**

Німецьке летунство продовжало акцію проти анґлійської мореплавби та важних воєнних обектів в Анґлії при участи значних сил, з великим успіхом. У цій акції взяли участь частини повітряної фльоти ґенерала-фельдмаршала **Шперле.**

Озброєні розвідчі літаки затопили біля східнього анґлійського побережжя торговельний корабель містоти **4.000 тон** і влучними бомбовими поцілами ушкодили три великі двірці. На схід від **Свеґнесу** вдалося одному з розвідчих літаків у спадному леті скинути дві важкі бомби на анґлійський контрторпедовець.

Минулої ночі **кількасот літаків** заатакувало в **масовій акції** численні портові і промислові обєкти в південній і середній **Анґлії.** Головний удар спрямовано на летунські фабрики в **Кавентрі.** Тисячі розривних і запальних бомб спричинили значне знищення промислових заведень. Численні пожежі завважено також серед портових уладжень у доках **Портсмавту.**

В **Північній Африці** боєві літаки обкинули успішно бомбами та обстріляли скорострілами більші ворожі скупчення військ. В Киренаїці зістрілено анґлійський боєвий літак.

Вночі з 8. на 9. IV. ворог перевів кілька налетів на побережжя зайнятих теренів. Сильні частини анґлійського летунства надлетіли знов на побережжя Північної Німеччини та скинули бомби на Кіль і інші місцевості. Крім шкід у кількох промислових обєктах були знищення в мешкальних дільницях, що спричинили жертви в убитих і ранених.

—o—

Німці в Солуні, Нішу й Маріборі

КАПІТУЛЯЦІЯ ЧАСТИНИ ГРЕЦЬКОЇ АРМІЇ

БЕРЛІН, 10. IV. — **Головне Командування Німецьких Збройних Сил** подає:

Після того, як німецькі війська зайняли **Скопле** (Іскіб) і **Велес,** вони перейшли ріку **Вардар** у напрямі східньої границі **Альбанії.** Опісля німецькі війська захопили **Тетаво і Прілеп.** Німецькі війська переломили сильно укріплену лінію **Матаксаса,** зайняли місцевість **Ксанті,** досягнули побережжя **Еґейського моря.** Похід продовжується.

Сильні відділи німецьких панцирних військ вдарили з **Югославії** на південь і зайняли **Солунь.** Після цього грецькі війська в **Тракії** між рікою Вардар і турецькою границею — відразані.

Поспішні змоторизовані війська ввійшли в год. 11-ій разом з панцирними військами ґрупи фон Кляйста до **Нішу.** В офензивному поході зі Стирії німецькі війська зайняли місцевість **Марбурґ** (Марібор) та створили мостовий причілок на південному березі **Драви.** Після пролому гірського провалу **Рупель,** якого греки боронили дуже вперто й завзято і після зайняття Солуня, грецька армія, що боролася на схід від ріки **Вардар,** побачила всю безнадійність ситуації, предложила капітуляцію й склала зброю.

6 анґлійських ґенералів у полоні

ПОБІДНИЙ ПОХІД У ПІВН. АФРИЦІ

БЕРЛІН, 10. IV. — **Головне Командування Німецьких Збройних Сил** подає:

…. IV. після завзятих боїв німецькі та італійські війська під командою ґен.-поручника …мля взяли Дерну, опісля місцевість Ель Мекілі в віддалі 80 км. на південний захід від Дерни. При тій нагоді попало в полон 6 анґлійських ґенералів, 2 полковники, що виконували завдання ґенералів, і 2.000 вояків. Захопили безліч воєн. матеріялу.

Анґлійці втратили Тобрук

…0. IV. — Італійський щоденник …д'Італія" повідомив у середу, … вівторок німецькі та італійські … дійшли до Тобрука. Ця вістка, якої нема у військовому комунікаті, потверджує відомості про заняття Тобрука, що розійшлися вже у вівторок.

—o—

Зберігайте гідність

Краків, 9. квітня 1941 р.

(М. О.) Тема ця дуже, дуже дразлива, а тому не раз, не два, беручись за перо, відкладали ми його, бо в наших умовинах не знати було, як саме до неї підійти. Розуміємо і те, що одною статтею тут не мож не обійтись: зло, про яке згадуємо, занадто вже глибоко вкорінилось у нашу вдачу — і то в кругах зовсім не низових. Бо саме ті наші низи, майже на всіх наших землях, далекі від тієї зарази соціяльного характеру.

Від соток літ доля не була для нас ласкава. Кидала нас у всякі займанщини, а займанці, на наше лихо, любили лизунство. Підлесна людина вибивалась у них на видне державне становище, мала гроші, „добре" їй поводилось. А при тім — зараза лизунства займала все ширші круги. Дійшло до того, що й у нашому суспільному житті людина, яка вміла щиро, отверто, по лицарськи витикнути комусь його асоціяльний поступок, його шкідливу діяльність, його брак вичуття громадських справ, чи його шкурництво, що приносило шкоду народові, — ця людина була посуджена за простака, за неделікатного, без виховання типа, а то й за підривника авторитетів та громадянського бунтаря. Щоб не бути голословним, вистане згадати нашого великого суспільника, вченого, письменника — Івана Франка. Старші наші люди памятають, або й знали особисто І. Франка і його мартирольоґію, яку переживав за свою відвагу, молоді можуть довідатися про це, чи прочитати: до історії перейшло, яке пекло, які злидні терпів він тільки тому, що виступав проти морального бруду — підлесництва.

Згодом підлесництво стало серед специфічних політично-займанницьких обставин питоменною рисою цілого ряду одиниць, інколи з громадянськими титулами та на визначних становищах. Через те воно мало вже й тоді характер суспільного явища, дарма, що — треба це з притиском підкреслити — українство взагалі зберігало свою гідність.

Тепер живемо, на наше щастя, в таких обставинах, що цього лизунства і підлесництва не треба нам уживати, — хоч і ніколи його не треба було. Живемо в орбіті західньої, із старою культурою нації, яка не тільки що не шукає в нас цієї шкідливої риски, а просто ненавидить підлесництво і, навпаки, цінить і респектує людину, загал, круг, що вміє пошанувати свою гідність і достоїнство. Бо людина, що вміє пошанувати свою гідність і достоїнство в свому щоденному, особистому, чи в суспільному і політичному житті, — це людина сили характеру, і таку людину на заході цінять і поважають. І навпаки: підлесника, лизоблюда вважають за інтриґана, за людину слабого характеру, за підступну гадюку і, говорючи з такою людиною, усміхаються до неї поблажливо, — але її обезцінюють, оминають, не шанують. На заході шанують людину тільки від момен-

ту, коли вона вміє поставитись на рівні гідности людини. За шорсткість відповість культурною шорсткістю, за пошану гідною пошаною, а не підлесним підпорядкуванням себе.

Ця недуга у нас доволі сильно вкорінилась у наш інтелігентський організм. На цю тему, надто в наших обставинах, треба часто писати, говорити. Цих кілька рядків пишемо ми на те, щоб прилюдно порушити справу, над якою повинні люди призадуматися, розмовляти, висловлювати свої рефлексії.

Одного не забуваймо: в кожній обставині нашого особистого й збірного життя мусимо вміти пошанувати, оцінити нашу гідність, достоїнство, бо без цього нема пошани супроти себе самих, власної нації та найдорожчої своєї ідеї.

——o——

Чому Греція почала війну?

(ЗАКІНЧЕННЯ)

Цікаві початки ген. Гамлена.

В одній нотатці ген. Гамлена з 4. I. 1940 р. є інформація, що шеф ген. штабу грецької армії повідомив його, що при запевненні відповідної підтримку летунства і протилетунської оборони зможе забезпечити висадження на сушу міжсоюзного експедиційного корпусу. Французький ген. штаб мав безоглядну певність, що Греція готова підтримати кожну акцію союзників на Балканах проти Німеччини. На основі змісту листа ген. Гамлена до Даляді в березні 1940 р. головне французьке командування брало під увагу проект примістити велике число французьких збройних сил у районі Солуня. В тому самому часі старшини французького військового летунства мали змогу оглянути летовища в північній Греції, що їх побудував грецький ген. штаб для вжитку французького летунства. Потім у травні греки виявили готовість прийняти негайно матеріяли, »призначені для евентуальних союзних військ, що їх висадять у Греції«. Для збереження форми ці матеріяли мали продати грецькому урядові. Після вивантаження в Пиреї вони мали бути розділені на грецьку територію відповідно до вказівок ген. штабу французької армії.

Яка ж була справжня „невтральність" Греції?

Загальне враження, що його треба мати на підставі цих фактів, не залишає сумніву, що ще перед вступом Італії до війни Греція не була невтральним краєм, але виразно стояла по стороні Англії . Франції.

Супречне з невтральністю становище Греції висловлювалось ще в тому, що — як про це кажуть рапорти французького військового аташе з жовтня і листопада 1939 р.— греки систематично підтримували акцію перевозу здібних до військової служби польських біженців через Грецію до Франції. І так, згідно зі звітом з 1-го листопада, в часі від 12. до 31. X. 1939 р. перетранспортували м. ін. 614 польських летунів з Греції до Марсилії. В дні 14. листопада відїхало знову 370, в дні 28. листопада 250 поляків до Марсилії. Ці числа доказують виразно, що річ ішла про регулярні транспорти.

Ще поважнішим доказом акції у користь великодержав, які вели війну з Німеччиною, є факт, що греки видержавили дуже поважну скількість своїх кораблів Англії. Численні застереження німецького уряду, висловлювані у протестах перед грецьким урядом, не мали ніякого успіху. Звіт французького морського аташе в Атенах з 30. жовтня 1939 р. повідомляв про збори грецьких арматорів, скликані грацьким премієром, до яких премієр заявив, що вправді офіціяльно він відкинув вимогу англійського уряду віддати англійцям до розпорядження половину грецької торговельної фльоти, проте поручає арматорам віддавати свої кораблі на службу Англії, зберігаючи при цьому приватний характер своїх постанов.

Коли до війни проти Англії і Франції приступила Італія, *наслідком чого тереном війни стало Середземне море, відразу яскраво вивилося, що* Греція постійно помагає англійцям в їх воєнних операціях. Британські воєнні кораблі знаходили на терені грецьких територіяльних вод прибіжище та можливості забезпечуватись у харчі. Грецька територія стала до розпорядження британській інформаційній службі на південному сході, віддаючи, як осередок, цій службі неабиякі прислуги.

Англійська поміч.

Така ситуація примусила Італію зажадати від Греції ґарантій, що Греція заверне до справжньої невтральности. Ця вимога довела до ворожих дій між Італією та Грецією. Грецькі чинники, які вели війну, знайшли негайно англійську допомогу. Впродовж листопада 1940 р. прийшла систематична розбудова британських воздушних баз в різних пунктах грецької континентальної території. На грецький беріг вчалили численні англійські технічні формації, щоб допомогти грецьким воєнним операціям. Таксамо вже в листопаді мин. року британські війська зайняли Крету. Британський міністр для Індій підкреслив у своїй промові з 1. грудня 1940 р. значіння Греції, як тої передньої висуненої позиції, з якої британські війська можуть евентуально »завдати смертельний удар німецькій потворі«. Численні звістки про хід британської помочі для Греції знайшли своє повне потвердження у промові британського премієра з 19. грудня 1940 р., в якій Черчіль заявив: »Маршал Лонґмор опинився підчас своїх приготувань у найкритичнішій хвилині тоді, коли побачив, що більшу частину його сил відібрали йому для висилки до Греції«. До половини березня 1941 р. прилетіло до Греції 180 британських літаків та коло 10.000 вояків РАФ (помічного персоналу, протилетунської артилерії, піоніри та частини, що довозять резерви). В половині січня британський головнокомандуючий ген. Вейвел був особисто в Атенах на конференції з головнокомандуючим грецьким ген. Папаґосом. В березні прийшли дві англійські візити в Атенах: міністра закордонних справ Ідена й шефа ґенерального штабу сера Джона Диля. Якщо ще в половині лютого телеґрами американського радія і преси могли повідомляти, що в дорозі до Греції знаходяться сильні контингенти британських військ, то відомості з половини березня потвердили факт, що ті американські телеґрами не були твором американської фантазії. І так у часі до 10. березня приплило до Піреус кілька тисяч піхоти, протилетунської артилерії і піонірів, головно австралійців та новозеляндців. Ті війська були визіновані у важкий лаштунок піхоти й артилерії. В часі ід 10. до 16. березня скількість британських військ на грецькій території, разом із РАФ, дійшла до числа 20.000. Відомості, що надходили після 16. березня, дозволяли припускати, що йдуть приготування до операційного транспортового перекидання військ на велику мірку.

200.000 англійських вояків у Греції!

Число британських військ, перекиданих до Греції, щораз росло та рахувало в дні 25. бе*резня ц. р. бодай 40—50.000 вояків. Крім легкої та важкої артилерії ці війська були щедро вивінувані* у панцирні розвідчі й боєві позви. Вони були пересунені в околицю на північ ід Ларисси та ближче західньої Македонії. Щораз виразніше зарисувалось творення британської операційної групи на території Греції. Останні відомості кажуть уже про створення там експедиційної армії у силі 200.000.

Греція сама хотіла боротися з Німеччиною.

Коли з одного боку в обличчі тих фактів не підлягає найменшому сумніву, що грецький уряд утотожнився з англійцями і віддав свою територію британському урядові до розпорядження для воєнних операцій, то одночасно — що торкається Німеччини — вона не переставала перестерігати Грецію щодо наслідків такого становища. Зокрема міністр закордоних справ Німеччини підчас своєї розмови з грецьким послом у Фушль 26. серпня 1940 р. у дуже рішучій формі порадив грецькому урядові зректися англьофільського становища та зокрема перестеріг його перед наслідками непередуманих кроків, звернених проти Італії. Ще недавно тому з розмови канцлера Гітлера з 30. січня ц. р. грецький уряд був зовсім ясно інформований про те, що Німеччина під ніякою умовою не могтиме толерувати всадовлення британських збройних сил на грецькій території. Не вважаючи на цю виразну пересторогу, грецький уряд не вважав за відповідне витягнути з того якінебудь висновки, але навпаки — стягав до свого краю щораз більші британські сили. В обличчі такого стану річей німецький уряд не в силі довше замикати очей на факт, що Греція недвозначно веде спільну політику з Англією та через те Німеччина мусить вбачати у Греції свого воєнного противника з усіми послідовними наслідками.

Від кількох тижнів не може підлягати вже ніякому сумніву, що Англія — по зразку своєї солунської експедиції зі світової війни — робить приготування для створення у Греції протинімецького фронту, щоб звідтіль повести останню спробу перенести війну на територію Европи. У звязку з цим особливе значіння мають звістки, за якими ґенеральний штаб англійських збройних сил, що спекулюють у Греції, навязав звязок з ґенеральним штабом у Білгороді. В останніх днях Греція стала знову отверто операційним тереном англійських збройних сил. Тепер відбувається там операційне пересунення сухопутніх і морських збройних сил на широку мірку, а американські звістки потверджують, що в Греції стоїть вже напоготові англійська 200.000-на армія.

Відповідальність несе Греція.

Тому, що Греція, як єдина европейська держава, дозволила британським військам знову вступити на европейський суходіл, вона взяла на себе важку відповідальність супроти европейської спільноти. Грецький нарід безумовно невинуватий у такому розвою подій, але тимбільша вина грецького уряду, який повів таку безвідповідальну політику. Грецький уряд сам викликав своєю поведінкою ситуацію, якій Німеччина не могла вже довше бездільно приглядатися. Тому німецький уряд видав тепер своїм військам приказ прогнати британські збройні сили з грецької території. Кожний спротив, що протиставиться німецькій армії, буде безоглядно збройно зломаний.

Німецький уряд, подаючи це до відома грецькому урядові, підкреслює, що німецькі війська приходять не як ворог грецького народу та що німецький нарід є далекий від бажання воювати з грецьким народом, як таким, або його нищити. Удар, що його німці змушені повести на території Греції, є виміряний в Англію. Німецький уряд переконаний, що швидше прогнання англійських вилізливців із Греції стане у не меншому ступні для грецького народу, як і цілої европейської спільноти, вирішною прислугою.

Берлін, 6. квітня 1941 р.

Враження у Берліні

(Від нашого кореспондента)

Берлін, 6 квітня 1941.

Весна, про яку говорив Фірер Німеччини в своїх кількох останніх промовах, зачалася в історичну неділю 6. квітня 1941 р. Нові народи стоять в огні кривавої боротьби німецького й англьо-американського світа. В моменті ж, коли на історичних полях Греції і гористої Югославії схрещуються безпосередньо утрете німецька зброя з англійською, почалася вирішна стадія цієї війни. Берлін реагує на голос нових сурм німецької армії, під ударами якої горить вже сьогодні Білгород, зовсім так, як колись горіла Варшава, піднесено, але спокійно. Живо нагадується минулорічний день 10 травня. Так як тоді, почулися сьогодні в годині шостій ранка слова міністра пропаґанди Ґебельса, який крізь радіо, з міністерства, що мало за собою напружену ніч, сповістив Ґітлерову відповідь на грецько-югославянські провокації. Вістка про початок военної акції на новому фронті залунала по тихих недільних домах німецької столиці якимсь урочистим згуком. Німецьке громадянство, що майже десять днів читало похмурі вістки про переслідування своїх земляків сербською владою і населенням, привітало її з особливим німецьким виявом радости й завзяття: спокійно, з мілітарним ентузіязмом. Що дві години гремілі нові сурми, зложені зі старої мельодії военної пісні про „князя Евгена, шляхетного лицаря“. Уже в десятій ранку появилися на вулицях надзвичайні видання щоденника „Фелькішер Беобахтер“ та інших недільних ґазет. Юрби народу слухали проклямації Фірера при публичних гучномовцях. На вулицях і в каварнях помічалося оживлення. Шеф поліції видав розпорядок про заборону танців. Берлінці знають з практики, що означає такий наказ: початок дальшої боротьби на життя і смерть за істнування німецького народу. А проте: нема на вулиці німецької столиці ніяких незвичайних демонстрацій, чи голосних виявів реакції, питомих для інших держав і народів. Кожний виконує далі свій обовязок, памятаючи, що вищі голови політикують і журяться за долю Німеччини. Істнує загальне переконання, що німецький уряд ужив послідовно всіх зусиль, щоб зберегти мир на Балкані. Тепер німецька армія пішла вже рятувати загрожену від півдня власну батьківщину. Пішла вона проганяти анґльо-фільські елементи з Греції і Югославії, не маючи наміру нищити мечем і огнем грецького, сербського, хорватського і словінського народів. Драма почалася. Ще сьогодні, завтра, позавтра можуть прийти нові факти і події. Ніхто в Німеччині не сумнівається, що держава, яка могла без труду вислати аж до Африки прегарно вивінований експедиційний панцирний корпус, що вже встиг відкинути ґенерала Вовела під границі Єгипту, народ, що не вміє кричати, але слухняно привикати до военних обмежень — вірить, що його провід має всі дані виграти й цю війну.

Розвиток подій на території Югославії обсервували в Берліні, від самого моменту відїзду югославянських міністрів Цветковіча й Марковіча з Відня, дуже уважно. Урочиста візита японського міністра закордонних справ Матсуоки в Берліні і в Римі опізнила німецьку реакцію на все те, що діялося в Білгороді, по містах і селах Сербії та здовж югославянсько-німецького кордону. Ні на мить не спускав Берлін ока з дивного руху на далекім шляху Білгород - Вашинґтон. Вже по перших пропозиціях Рузвелта, даних, як відомо, югославянському пословї Фотічеві, приготовився Берлін на можливість деяких політичних труднощів з Югославії, віддавна відомій з химерного підходу до державних справ. Чейже вистарчало йому згадати так часто сьогодні вживане слово Сараєво, вбиство царя Олександра і французького міністра Барту, чи нерідкі стріли в білгородському парляменті!

По перших вістках про бунт, владу військової диктатури в Білгороді, втечу реґента Павла до Атен та арештування членів уряду Цветковіча, сподівався Берлін сербського отверезіння, особливо ж холодного впливу хорватських кол на чолі з заступником премієра Мачеком, вождом хорватської селянської партії, покликаним на рівнорядне становище до нового уряду Сімовіча. В Берліні вірили, що по перших демонстраціях протинімецького характеру, яких початково нім. преса свідомо сильно не підкреслювала, чекаючи, що Білгород отямиться. Чейже у Відні отримала Югославія урочисте запевнення пошанування її суверенности, невтягання у війну, а навіть територіяльну майбутню винагороду коштом Греції: грецьке портове місто Сальоніки. Все це не переконало сербських націоналістів, використаних до подивугідної крайности англійською політичною місією. Анальоґії з Польщею, що їх деякі пропаґандивні кола хотіли би бачити, цілком сюди не підходять. Німеччна поставила Польщі конкретні політичні й територіяльні вимоги на її кошт, зате Югославія отримала від свого могутнього сусіда максимальні привілеї, які можна в такий час і в такій ситуації, як сьогоднішня, роздавати. Національно-мішана держава південних словян могла спокійно перетривати бурхливий час війни. Не хотіла, пішла за голосом сербської вулиці.

Берлін сподівався ще поправи відносин, але вже почав приготовлятися, заховуючи повну, холодну резерву. Тимчасом з Білгороду надходили вже перевірені вістки про сам хід перевороту, його безпосередні наслідки в Югославії та сутне політичне вістря.

*

Про події, що їх принесли на своїх крилах африкансько-кипрські ескадри анґлійських военних літаків до Югославії — відомо вже з комунікатів, які множитимуться з години на годину. Німецькі дивізії йдуть нестримно через усі шляхи й просмики з Румунії й Болгарії на Сальоніки й Білгород. В Берліні істнує тверде переконання, що вони стануть в цих містах внедовзі, тим більше, що рівночасний успішний африк. наступ ґен. Румля примушує анґлійські експедиційні корпуси оглядатися позад себе.

Ціла Німеччина сидить від неділі ранку при радіоприймачах. З Букарешту, Софії й Будапешту надлітають вістки, які кажуть сподіватися, що Румунія, Болгарія й Мадярщина можуть виказати до подій у сусідній Югославії цілком своєрідне й оправдане зацікавлення. Старий балканський ревізіонізм і націоналістичні екстреми можливо припечатають поруч німецької зброї долю Югославії.

КТВ

БОГДАН ЛЕПКИЙ (48)

Крутіж

Маруся два пальці вгору підняла:

„Присягаю, що не виявлю нікому й ніколи, щоб там не знати що. Не виявлю, що я від вас цей лист дістала“.

І поцілувала золотий, самоцвітами обсипаний хрестик, що його носила на грудях.

Палажка заслонила її собою і всунула папір у руку:

„Читай!“

Письмо було дрібненьке, вправне, навіть гарне. Маруся прочитала: „Будь готова. Як почуєш „кукуріку“, знай, що то ми. Роби, що скаже Палажка, і не бійся нічого. Все буде гаразд. Бог із тобою. — Прихильний“.

„А що там стоїть?“ — спитала шепотом Палажка.

Маруся ще раз перечитала письмо, а тоді Палажка взяла й кинула його в огонь. Згорів, вона попіл поліном загребла.

„Що ж ти на це?“ — спитала.

„Сама не знаю, що казати. Чудо якесь“, — відповіла Маруся.

„А бачиш? Не казала я тобі вчора? Що, не казала? Бог змилосердився над нами. Над нами, кажу, бо я також піду з тобою. Не хочу тут довше сидіти і до гріха помагати катюзі. Візьмеш мене?“

Маруся кріпко обійняла Палажку за шию:

„Ще б то ні! Підемо, тіточко, підемо, на ясні зорі та на тихі води, підемо!“

І очі її блиснули тією щирою, людською радістю, над яку нічого кращого в світі немае.

„А звідки ви цей лист дістали?“ — цікавилася.

Палажка знов оглянула вікна й двері:

„Татарин з ґороду за рибою приїхав і привіз від якогось молодого козака. Каже, на такім гарнім коні їхав і вбраний був, як який князь. А грошей мав, грошей!“

Уста до самого Марусиного уха притулила:

„Вони тут будуть нинішньої ночі. Човен чекатиме на них, брама подасться, пси не будуть спущені з ланців, а найкусливішого з них, Луку, ми також припнемо, — увійдуть...“

„Увійдуть!“ — повторила Маруся й так кріпко стиснула Палажку, що та мало не скрикнула.

„Увійдуть, тіточко, увійдуть!“ — і з радости то сміялася, то плакала Маруся.

XVIII.

Увесь ловецький замочок знав, що Фалдовський до Києва поїхав. Не потребували боятися, що його лихий наднесе.

Фалдовський іноді перед ловами впадав, як буря, щоб оглянути, чи все приспособлене, як годиться. А що вдоволити його було важко, то на замочку наставав тоді справжній судний день. Кожному діставалося й кожний, не виключаючи навіть Палажки, колишньої любовниці пана. Фалдовський лаявся, бив і грозив, що живцем із них шкуру постягає і що їх у ямах погноїть. Тільки Лука й старий дворецький виходили ціло. Дворецький тому, що на руках виносив „панича“, а Лука, бо був Фалдовському вірний, як найвірніша собака.

Нині вони могли спокійно відітхнути, могли навіть погуляти дещо. І так роботи нема. Татарин із рибою відїхав, на лови не підуть, бо мряка така, що замість у цапа не важко стрілити в чоловіка, залишалася хіба щоденна закрутанина на обійстю.

(Далі буде.)

З голосів преси

Цього року буде кінець

Проблема, як довго потриває ще війна й які будуть її дальші етапи, є все більше предметом загального зацікавлення. Осередком цієї проблеми є очевидно Англія. Що буде з Англією? Чи Німеччина вдарить на неї й коли? — оце питання, які раз-у-раз повторюються.

Відповідь на ці міркування знаходимо в останньому числі (178) часопису **„Франкфуртер Цайтунґ"**. Автор передової статті на цю тему твердить, що критичний момент Англії ще не прийшов. Те, що англійський уряд говорить про „кризи, які Англія перемогла" — це тільки засіб пропаґанди, що мав би підкреслити незломність і витривалість англійського духа. Це роблення настроїв, так дуже потрібних у катастрофальному, все більш безвихідному, становищі Англії.

„Ми, німці, знаємо цього ворога дуже добре та оцінюємо його спроможності та видержливість досить високо. Але водночас знаємо також, що дрібка тої „кризи", що її англійці у власному розумінні нібито пережили, — має дуже непомітне значіння у прирівнянні до справжньої кризи англійського існування, яку систематично готовить Англії наше військове командування. Тому пригадаємо ще раз нашим читачам, що ця справжня кріза матиме дуже мало спільного з нервами, або з моральною непохитністю. Рішальною проблемою буде тут — чи фізичні сили противника вичерпаються, чи ні. Якщо зменшуватимуться їхні припаси та їхня продукційна сила буде нижче певного, мінімального рівня і якщо потрібних доповнень неможливо буде дістати ззовні, тоді мусить прийти вичерпання в такій мірі, що зовсім несуттєве буде питання, чи завдати обезсиленому смертельний удар, чи вичекати, поки він сам по якомусь часі не впаде з виснаження.

Цей процес відбувається перед нашими очима. Цей процес — це щось, що поступає вперед, щось, що вимагає свого часу й є обмежене не речинцями, але успіхом".

Автор підкреслює, що такий процес виснаження не має місця по стороні Німеччини та її союзників. Держави бльоку осі самовистарчальні. Коли навіть іноді недостає їм дечого для вимог вигідного життя з часів миру, то вони мають у своїх руках запілля континенту й відчинену браму на Схід. Зате мають вони всі можливості руйнувати й бльокувати Англію та обесцінювати розміри военно-технічної допомоги Америки.

„У перегонах між руйнуванням і новою продукцією переможе напевно чинник руйнування. Тому наші противники не всилі не то стримати процес свого ослаблення, але хоча б його хід зробити повільнішим...

Наші противники можуть не згоджуватися з нашими підрахунками. Хай говорять, що вони виграють „бій на Атлянтійському океані". Шкода часу, щоб над цим дискутувати. Почекаймо! Одно певне: наш наступ іде дотепер нестримно вперед у той час, коли ворожа оборона може покликатися тільки на слова.

Фірер зробив недавно щось, чого дотепер ніколи прилюдно не робив. Він назвав речинець і той речинець підкреслили опісля з притиском інші (м. ін. міністр фон Рібентроп підчас відвідин японського міністра закорд. справ). До кінця цього року прийде з невідхильною певністю остаточна перемога. Це не потіха, це ґарантія. Вона приходить з місця, на якому більше знають, ніж ми всі разом. Це місце, для якого не існує запит: „як воно буде далі?" — бо воно само визначує шлях наперед. Вернімося нашими думками рік назад і тоді зрозуміємо все куди краще: 12 місяців тому ніхто з нас навіть не передчував подій, що відбулися на весні, літом і восени 1940 р., та того, що вони на ділі з собою принесли. „Що буде далі?" — питався тоді також неодин не без підсвідомого занепокоєння в душі. Ми відчували тоді, що все піде гаразд, проте знаходилися в такій непевності, можна сказати навіть безрадності, в якій сьогодні знаходиться — Уінстен Черчіль з усіма своїми ґенералами й адміралами. Могутніх плянів Гітлера не знав ніхто з нас — і це було добре, бо неодин мабуть попав би у сумніви щодо можливости переведення цих плянів. Не диво, бо ж вони не знали й не могли дізнатися, яка підготова була для цього зроблена. Якщо нашептав би нам Адольф Гітлер сьогодні на вухо про свої пляни на 1941 рік, то знову, врешті-решт, почало б нам битися серце, бо ми знову не знали б усієї тої підготови, яка зроблена, щоб вони вповні вдалися. Може і з Черчілем не було б інакше. Може почало б також товктися і його серце в грудях, якщо б він знав, якими шляхами все це далі піде".

———o———

...жі інтереси. Якщо вони звернули б поважну увагу сербам *на трагічні наслідки зірваної* з Німеччиною, тоді може ще далося б оминути найгіршого. Тимчасом вони виявили тепер свою солідарність із сербами та говорять про югославянську єдність. Це роблять ці самі люди, що колись особисто терпіли під сербським ярмом і висилали скрізь скарги з приводу неполагодження хорватської справи. Вони зрадники хорватського народу і як такі найдуть свій *заслужений кінець*.

———o———

ВЕЛИТЕНСЬКІ ПОЖЕЖІ В БІЛГОРОДІ

ТЕМЕШВАР, 10. IV. — Мешканці прикордонних румунсько-югославянських теренів *інформують про успішність атаків німецького летунства на твердиню Білгород*. Вночі видно велитенську заграву пожежі Білгороду з віддалі 60—70 км. навкруги. Час від часу видно велитенські стовпи вогню, що бють у небо, пригадуючи лисквиці. Цілі кілька годин чути відгомони важких вибухів.

———o———

МАТСУОКА ЗАЛИШАЄТЬСЯ ДАЛІ В МОСКВІ

МОСКВА, 10. IV. — Японський міністр закорд. справ Матсуока продовжив свій побут у Москві на кілька днів. Японський амбасадор у Москві видав з нагоди побуту мін. Матсуоки обід, на який запросив голову совітського уряду та низку інших совітських достойників. Були теж німецький амбасадор гр. фон дер Шуленбурґ, італійський амбасадор, посли Мадярщини, Словаччини, Болгарії та Румунії.

———o———

Італійський наступ у Югославії

РИМ, 10. IV. — Головне Командування Італійської Армії подає:

На югославянському фронті італійські відділи, висунені наперед, заняли Країнську Гору в долині Сави. В Альбанії на югославянській границі дії малих відділів. Італійці взяли в полон сильні відділи ворога разом з їх озброєнням. На **грецькому фронті** італійці відбили місцевий наступ ворога і захопили в полон кількасот полонених. Італійські літаки заатакували в Шібеніку ворожі одиниці фльоти і заякорені водолітаки. Поцілений один ворожий корабель середньої величини, різні водолітаки, вантажники і бараки в таборах ушкоджені. Збомбардовані летунські бази в Дівуле і Вердіче, що потерпіли поважні шкоди. Інші італійські літаки обстріляли скорострільним вогнем кольони вантажників, возів і обозів.

У Киренаїці італійсько - німецькі боєві відділи зломили блискучим маневром значний спротив ворожих змоторизованих відділів і захопили **Дерну**. Продовжується погоня за ворогом, одночасно очищують відбиті простори. Одиниці німецького летунського корпусу бомбардували й обстрілювали скорострільним вогнем зосередження ворожих відділів та кольони вантажників.

У Східній Африці ворог повторив при помочі сильних відділів атаку на район **Масави**. На інших просторах положення назагал без змін. Один італійський швидкобіжний човен сторпедував на **Червоному морі** один англійський важкий **кружляк**.

Серби замордували провідника словінців

РИМ, 10. IV. — „Пополо ді Рома" подає за хорватською націоналістичною радіовисильнею, що словінського провідника, міністра прилюдних робіт, **Кульовеця**, вбили не підчас німецької летунської атаки, тільки вбили його три сербські жандарми. В Білгороді побоювалися, що Кульовець здержуватиме словінців від війни. Далі хорватська радіовисильня виступила проти Мачека та інших угодових хорватських політиків, що далися опанувати кліці сербських авантюрників і називає їх „зрадниками правдивих інтересів хорватського народу". Радіовисильня запитує, чи вони здають собі справу, яку кривду спричинили свому народові й краєві? Жінки й діти мусять терпіти й вмирати за їх брудну політику. Мачек і його прихильники діяли завсіди тільки в імя свого еґоїзму та ніколи не боронили хорватського народу перед сербськими гнобителями. Вони співвинні, якщо тепер кров хорватських синів поллється за воро...

— **ЛОНДОНСЬКИЙ** кореспондент шведського щоденника „Гетеборгс Постен" повідомляє, що від часу, як уночі з неділі на понеділок припинила авдиції, білгородська радіовисильня дальше мовчить. Одночасно повідомляють з Ціріху й Нью Йорку, що від неділі цілковито зірвана телефонічна та телеграфічна сполука з Білгородом.

— **НОВИЙ** голова мадярського уряду Бардоші заявив на засіданні урядової партії, що обіймаючи перебирає її провід. Одночасно заповів він, що не буде ніяких змін ані в політиці, ані в програмі уряду.

КУПУЮЧИ ШУТКУ, ТЯМ ПРО УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТА

Новинки

КАЛЕНДАР

ІТЕНЬ.
11. Пятниця — свч. Марка.
12. Субота — пр. Івана Ліств.

— ЗІЗД ПРАВНИКІВ 13. і 14. IV. ц. р. з ричини відомих часових обмежень залізничого руху не відбудеться. Новий речинець зізду буде своечасно поданий до відома. роситься всі Правничі Секції переслати егайно поіменний список учасників зізду ля вєднання їм дозволів на переїзд і поворот залізницею. — Правнича Секція при ЦК.

— ПОВОРОТ ЗИМИ. І знову повіяла студінь. Запали сніги, скостеніло болото. Час календарної есни давно пройшов, а ледви день чи два усміхався до нас весняне сонце. Вже давно бузьки й ластівки повинні б сідати на гнізда, та не судилось. амість блакитного неба — сірі оловяні хмари, засіть леготу весни — морозний вітер проймає до ості. Вернулася ненависна зима, а з нею всі аслідки наглих змін температури — катар й грипа... Та живемо надіями. Весна таки прийде! Бо рийти мусить.

— ДО ВІДОМА ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ ІЗ БУКОВИНИ БЕСАРАБІЇ! Керманич Відділу Праці й Суспільної Опіки УЦК знову почав обїздку таборів із переселенцями й відвідав уже табори в околицях Гра-у й Бреслява. Просимо українців у тих таборах, е ще не було представника УЦК, зголоситися й одати докладний спис людей, призначених до ГГ. - Український Центральний Комітет.

— СХОДИНИ АДВОКАТІВ І АПЛІКАНТІВ відбудуться в пятницю 11. IV. в год. 19-ій при вул. Зеній ч. 26/III/7. Усіх проситься взяти участь. — ровід.

— СХОДИНИ СЕКЦІЇ НАРОДНЬОГО ЗДОРОВ-Я при УДК в Кракові з рефератом д-ра Василева дбудуться в понеділок 14. ц. м. в год. 19 при вул. ченій 26, м. 7. — Приявність усіх членів обовязова.

— СХОДИНИ СТУДЕНТСЬКОЇ СЕКЦІЇ ПРИ УДК Кракові відбудуться в суботу 12. квітня ц. р. в мівці при вул. Баторого 10/1 в год. 19.30 з інфорційним рефератом „Завдання КоДУС-у". Приявсть усіх студентів обовязкова!

— НАРАДА УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ У ХОЛМІ. неділю 6. ц. м. відбулась в Холмі в домівці Українбанку« нарада купців у Холмі, на якій илось 30 осіб. Нараду відкрив голова Купецької екції при УДК в Холмі п. Лещук і передав слово голові УДК лейтн. Шрамченкові, що повітав бране купецтво Холма і побажав успіхів в праці я загального добра української торгівлі. Згодом голова Купецької Секції зложив звіт зі зїзду упців у Кракові та зясував останні розпорядки ської управи Холма про зовнішній вигляд склепів. В цій справі інформував присутніх також п. мольський. В дальших словах представив п. мольський потребу поведення пропаганди за поширення і розбудову »Українбанку« в Холмі та співпрацю з ним українського купецтва. Дискусія присвячена була місцевим актуальним справам купецьким.

УКРАЇНСЬКЕ КУПЕЦТВО ХОЛМУ зложило ...могу студентству на руки п. Мих. Смоль... в золотих: Лещук-Пеленський 300, Мартинюк Андрій 100, Матун-Садовець 50, Лопушанський-Хромовський 50, Калимон Пеленський 300, ...ричук-Арерієв 200, Апонюк Євген 100, Гірний ...н 100, Блащук Василь 50, Вітер Михайло 100, ...епко Іван 30, Недзьвецький Михайло 10, Голод ...рон 30, Лесик Петро 30, Гавришків Василь 80, ...ецький - Чучман 100, Карковський Микола 20, ...влишин Іван 100, Шипула Михайло 40, Пилипкова 100, Пилявка-Дибайло з Володави 200. ...азом 2.090 зол. — Холмське купецтво кличе інші ...кції Торговельників відгукнутись організовано!

Перед розривом між Лондоном і Багдадом

АНКАРА, 10. IV. — Згідно з вістками, що надійшли з Багдаду до Анкари, щораз більше правдоподібним видається повний розрив між Іраком, що змагає до цілковитої незалежности та Англією, що цьому протиставиться. Англійський посол у Багдаді сер Корвелис дав до зрозуміння шефові генерального штабу Іраку Амінові Закієві, що Англія вмішається, коли б регент Абдуль Ілляг, що втік до Бафи, не вернувся до влади і коли б не розпустили армії Іраку. В цілому краю панує спокій. Війська Іраку пильнують всіх британських гарнізонів і летовищ, щоби не допустити до дальших заворушень. Всі прихильні для Англії політики, коли їх ще не арештували, намагаються або втекти з Багдаду, або сховатися. Колишній міністр закорд. справ Нурі ес Саїд, що був прихильником Англії, втік до Трансйорданії, а звідти виїхав до Каїра. Положення дуже напружене. Ціла армія Іраку змобілізована. Кажуть, що на випадок, коли б англійський посол покинув Багдад, треба рахуватися з тим, що прийде до повного розриву взаємин між Лондоном і Багдадом.

Царгород відрізаний від Европи

ЦАРГОРОД, 10. IV. — Від самого початку німецьких воєнних дій проти Югославії та Греції Царгород відрізаний від Европи. Цілковито припинилася торгівля з европейськими краями. Пошта з Европи не надходить. Минулої суботи відійшов з Царгороду трансконтинентальний поспішний поїзд до Багдаду, але його там не прийняли і поїзд завернувся до Царгороду. Покищо ще не видали ніяких розпорядків у справі перевозу пошти через Румунію. Вже від минулого четверга припинена телефонічна сполука з европейськими державами. Щойно в середу почали приймати телеграми.

Болгарія боронитиме свої права

СОФІЯ, 10. IV. — Голова болгарського уряду д-р Філов склав на загальному засіданні парляменту важну політичну заяву такого змісту:

„Підставою нашої закордонної політики є те, щоб шляхом мира змагати до здійснення наших справедливих змагань. Ми зробили все, щоби втримати мир. Навіть куди більше. Також сьогодні болгарські військові відділи ще ніяким чином не прийняли участи у воєнних діях, що почалися між Німеччиною та Югославією. Білгородський уряд знає про те. Ми правильно могли рахувати на те, що цю нашу поведінку відповідно оцінять. Але замість того югославянські сили кілька разів скинули бомби над болгарською територією і не на військові цілі, але на відкриті міста і на спокійне населення в Кюстендилю й Софії. Між вбитими й раненими були там переважно діти й жінки. Вся Болгарія стежить за воєнними діями в Македонії зі затаєним віддихом. Грядуть події, що можуть мати величезне значіння для болгарського народу. Уряд слідкує з повним спокоєм і найбільшою увагою за розвитком подій, готовий, коли це необхідне, боронити всіми засобами, якими розпоряджає, честь, права та інтереси болгарського народу.

Короткі вістки

— В ПОНЕДІЛОК у полудне англійські летуни бомбардували два данські рибальські кораблі на Північному морі. Данські рибалки були тоді близько данського побережжя та їх кораблі були здалека означені. Англійці наперед скинули бомби, а опісля відкрили скорострільний вогонь.

— У МАКЕДОНІЇ прийшло до боротьби між новозеляндцями та греками. Анґлійці відкрили вогонь по греках, що йшли стежним маршем долиною Струми. Кажуть, що анґлійці тому стріляли, бо думали, що греки відступають без бою. Греки втратили тоді 40 вбитих і мали багато ранених та скипіли страшним обуренням. Грецьке командування зажадало відкликати новозеляндські відділи.

— У СТОЛИЦІ СІЯМУ Банкоку звертають увагу, що тамошній анґлійський щоденник „Бенкок Кроника" ще 15. II. помістив світлини, як греки радісно вітають анґлійські змоторизовані відділи. Ті знимки поробили ще місяць перед тим — отже ще десь в січні.

— ФРАНЦУЗЬКИЙ уряд у Віші знову проголосив нову листу 133-ох осіб, що їх позбавили французького громадянства. Між ними багато жидівських прізвищ.

— У ТОКІО відкрили іберо-американський інститут. Приявні при тому були: представник мін. закордонних справ, комунікації, військових і морських справ. Новий інститут має досліджувати справи звязані з торговельними й еміґраційними проблемами.

— ШВЕДСЬКИЙ щоденник „Свенска Морґенблядет" пише, що канцлер Гітлер цілковито обоснував свій виступ проти Греції й Югославії як не можна краще. Німці не могли бездільно приглядатися ситуації на Балкані.

— МИНУЛОГО ПОНЕДІЛКА відбулися в Римі та в інших італійських містах великі маніфестації з приводу виступу проти Югославії. Вулицями Риму пройшли маніфестанти з транспарентами: „Хай живе король! Хай живе Дуче! Хай живе армія!" Юрби маніфестантів зійшлися під Венецькою Палатою, де домагалися появи Мусолінія. Дуче двічі виходив на балькон.

— „УКРАЇНІКА" В НІМЕЦЬКІЙ ПРЕСІ. „Меріш-Шлезіше Ляндесцайтунг" з 15. III. ц. р., що виходить в Одерберґу на Горішньому Шлеську, помістила згадку про Шевченківський концерт, що відбувся 9. III. в таборі ч. 37 українських переселенців з Буковини.

КОЛИ ПОБАЧИШ ПУШКУ З НАПИСОМ КоДУС — ТЯМ ПРО УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТА!

Сербський терор у Хорватії

НІМ.-ЮГОСЛ. ПОГРАНИЧЧЯ, 9. IV. — Як оповідають хорватські втікачі — сербський терор від початку війни постійно зростає. Не зважаючи на жахливий терор, розкинено летючки проти сербських гнобителів із закликом до повстання за вільну й незалежну Хорватію. Понад 20 хорватів, що розкидали летючки, зловили сербські жандарми та розстріляли. Серед хорватського населення панує величезне схвилювання. Побоюються дальших присудів смерти. В Загребі й Карльштадті дійшло до зударів із населенням, у яких було 32 вбитих і ранених. Положення загострилося тим більше, що сербські старшини роздали муніцію дум-дум для здушення протисербських демонстрацій.

—o—

Німецька атака на Югославію

ҐРАЦ, 10. IV. — Після вислухання денного наказу **канцлера Гітлера** до південно-східної армії, німецькі вояки почали збройну акцію проти Югославії. Досвіта дня 6. квітня німецькі розвідчі та штурмові відділи перейшли німецько-югославянський кордон на просторі 325 км. у Стирії й Каринтії, від Караванків і просмику Ляйбль, аж до мадярського кордону. Тому, що Югославія з нарушенням ґеографічних і господарських умовин скріпила на цьому кордоні численні стратегічно важні точки й горбки, — німецькі війська зайняли їх у багатьох місцях і зломили ворожий опір. Німецькі втрати підчас здобування переходів через ріки та будування мостових причілків були зовсім незначні. Зате югославяни вже в перших годинах мали значні втрати в полонених, ранених і поляглих. У вартівнях над югославянським кордоном югославянські прикордонні війська перед відворотом знищили обєкти й телефонічні проводи, що свідчить про систематичні приготування. З фортів, що панують над шляхами, відкрили сильний вогонь зі скорострілів. Німецькі вояки зближалися систематично, укриваючись у добре замаскованих позиціях і підкиненими мінами примусили форти замовкнути. Вже в передполудневих годи нах впало 10 фортець біля одної малої місцевости. Хоч югославяни намагалися перешкодити походові німецьких військ, висаджуючи шляхи й мости, вже пополудні стежні відділи наколесників доїхали до одного більшого міста. Завдяки відвазі одного підстаршини, що перетяв приготований до висадження льонт, кілька мостів на ріці **Мурі** дісталося неушкодженних у німецькі руки. Підчас несподіваного випаду взято в полон дві сотні прикордонної високогірської сторожі, біля 300 людей. Німецька піхота й змоторизовані частини перешукали докладно зайняті терени. Підчас цілого першого дня доходили з південної сторони стирійського кордону незвичайно сильні вибухи. Це серби нищили залізничі шляхи й мости.

—o—

Атаки югославянських летунів на Мадярщину

БУДАПЕШТ, 10. IV. — Ескадра югославянських бомбовиків заатакувала в понеділок місто **Сеґедин**. Підчас повітряної боротьби мадярські ловецькі літаки зістрілили 6 югославянських бомбовиків. Того самого дня два югославянські бомбовики заатакували Фінфкірхен і скинули 6 бомб. Ранено кільк осіб. Мадярська протилетунська артилерія зістрілила оба літаки. Один югославянський бомбовик впав на землю підчас атаки на місто Шікльош.

Всупереч цим річевим вісткам зі столиці Мадярщини англійська інформаційна служба впевняє, що не було ніяких югославянських налетів на територію Мадярщини. Це викликало на Мадярщині огірчення й обурення. „Мусимо — пише щоденник „Пештер Льойд" — застерегтися енергійно проти англійських спроб заперечувати зовсім явні й автентичні факти".

АМЕРИКАНСЬКІ ОБСЕРВАТОРИ В КАЇРІ

ШТОКГОЛЬМ 9. IV. — До **Каїра** прибули три північно-американські старшини, що їх приділили до дуже вже чисельного штабу американських обсерваторів фльоти й сухопутньої армії. Згадані старшини — це специялісти в ділянці змоторизованих і панцирних боєвих сил.

ХОРВАТИ ОЧІКУЮТЬ ВИЗВОЛЕННЯ

ПРАГА, 10. IV. — Чеська інформаці[й]на агенція „Центропресс" одержала таку [за]дозву хорватів, замешкалих у Протектораті:

„Ми, хорвати, замешкалі в Чехії й Моравії, осуджуємо якнайгостріше переворот, що його викликала військова партія п[ри] співдіянні патріярха. Цей переворот загрожує мирові. Через нього Білгород удру[г]е бере на себе вину війни та проливу кров[и]. Ми, хорвати, сподіваємося, що після вм[аршу] нім. військ вибе вкоротці для нас [го]дина віддання очікуваного визволення [з] сербського ярма".

ОГОЛОШЕННЯ

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво", Краків, вул. Райхсштрассе 34, II. Тел. 230-
З друкарні „Нова Друкарня Денникова" під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.
Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag" G. m. b. H. Kr. Reichsstrasse 34. Fernspr. 230-39. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei". Kommissarische Verwaltung. Krakau. Orzeszkowagasse 7. Fernsprecher 10